

De 0 a 1 any	170
" 1 " 10 anys... ..	680
" 10 " 20 "	935
" 20 " 50 "	4172
" més de 50	2720

Per a tots aquests malalts necessitem: dispensaris, maternitats, escoles-sanatoris, colònies de convalescents i hospitals.

Les maternitats en pabellons especials tenen d'encarregar-se d'aquests 170 nens de mamella.

Escoles-sanatoris per als menys tarats, que, segons nostres calculs, sumen 550 entre 1 a 20 anys.

Sanatoris per 3.335 curables.

Colònies de convalescents per a 172.

Hospitals per a 4.450.

I per a distribuir-los, almenys necessitem 15 dispensaris ben proveïts i amb personal apte instal·lats en les ciutats i centres comarcals.

Així, cruament, venim a plantejar-vos el problema antituberculós perquè vos féu ben bé càrrec de l'esforç que representa per a la col·lectivitat.

Nostres dades, fetes sempre amb un càlcul de probabilitats, no són gens ni mica exagerades; més aviat les creiem menors del que en realitat són, car és, potser, arbitrària la conseqüència de considerar la quarta part de tuberculosos pertanyents a la classe obrera, perquè aquesta representa la quarta part de la població, quan tots sabem que precisament entre els treballadors i la pobrissalla la proporcionalitat fínica és molt més grossa que en les classes benestants.

Nosaltres posem a la consideració de vostre discret consell les conseqüències que l'enormitat d'aquestes xifres significa; són esperveradores però tenim de mirar-les serenament i amb ferma voluntat de deturar el mal que ens delma.

Per acord de l'Assemblea hem fet els estudis per a implantar el segur popular contra la tuberculosi, començant per les despeses. Però no podem pensar que aquest segur popular pugui pagar mai aquestes enormes i fantàstiques despeses que la profilaxia i la terapèutica anti-tuberculosa necessiten. Fóra utòpic pensar-hi i fóra també injust demanar al mon obrer, la víctima, que ell es bastés sol per a l'empresa. Cal interessar a molta altra gent, a més alts organismes i més rics, sobretot, que tenen el deure, que l'han tingut sempre, encara que l'hagin desconegut, de col·laborar a l'obra, d'iniciar-la i escometre-la abans.

Organismes que, com l'Estat, les Diputacions, els Municipis, tard o d'hora tindran d'encarregar-se d'aquests obrers que reduïts a la misèria reclamaran l'auxili de la beneficència. Despesa cara i improductiva, sense cap valor positiu per a la col·lectivitat, augmentant sempre, creixent com una planta ben assaonada. Nostra actuació, com a metges i com a filàntrops, com a cavallers d'aquesta gran croada, és fer entendre a tots aquests organismes que la contribució obrera a l'obra té d'ésser molt mínima al costat del que els correspon contribuir.

Cal fer-los avinent que l'existència de la tuberculosi és un pitjor negoci que la seva lluita, que els milions que contra ella s'esmercin són més productius que els que pot donar qualsevol empresa per ben organitzada que siga. Comptant a sis pessetes el que gasta tot tuberculós en el seu tractament hospitalitzat, sumen 51.000 pessetes diàries, però, comptant que entre aquests 8.500 tuberculosos són 6.900 els que és troben entre 15 i 60 anys, amb energia per a la producció i calculant que cada u produeix per valor de 10 pessetes diàries, sumen 69.000 la seva pèrdua. El negoci és rodó.

Creiem que, després d'aquesta reunió de metges, de coneixedors de la desfeta que constantment la tuberculosi ocasiona a casa nostra, desfeta sens revenja possible encara, a qui demanem el seu clar consell, tenen d'ésser cridats els financers i els tècnics en segurs perquè aquest entusiasme altruista de tots el tradueixin en xifres, que econòmicament el facin possible. Davant d'aquells senyors que ens portaran la fredor dels números, nosaltres tenim de portar-hi el caliu de nostra ferma decisió perquè el problema es solucioni eficaçment d'una vegada o per etapes, però que sempre prometin la solució definitiva. Tenim de fer-los avinent que les despeses de l'obra, ben encarrilada, científicament conduïda, marxa cap a l'amortització més o menys ràpida, segons els elements amb què es compti. Que com més poguem isolar els tuberculosos de la seva convivència amb els sans, més evitarem el contagi, la lleva de nous atacats. Que tot l'amor al proïsme que nosaltres esmerçarem en l'obra, retornat ens serà amb creix.

La solució del problema interessa a tothom perquè el perill és per a tothom, que si moltes són les víctimes que fa entre el poble obrer, no són poques les que causa entre la menestralia i l'aristocràcia. No necessitem sols de l'altruisme, no